

Fordelingen af det paa Kommunerne lignede Beløb fastsættes særlig for hver Gang og foretages efter Amtsraadets Valg enten i Overensstemmelse med de i den ovennævnte Bestemmelse i Landkommunalloven indeholdte Regler eller saaledes, at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Hartkorn, en Sjettedel efter deres Folkemængde ved sidste Folketælling, en Sjettedel efter deres Areal og en Sjettedel efter Amtsraadets Skøn paa samtlige Kommuner.

§ 26.

Fremtidig bliver et Vigningsbeløb til Sognekommunen af 16 Kr. pr. Td. Hartkorn at betragte som et Maksimumsbeløb, udover hvilket Hartkornsansættelsen ikke maa anvendes til Grundlag for Paaligning. For saa vidt et større Beløb skal lignedes paa faste Ejendomme, bliver det overstyggende Beløb at lignedes paa samtlige faste Ejendomme i Kommunen i Forhold til deres Værdi i Handel og Vandel (kommunal Ejendomsfkyld), saaledes som denne ansættes i Henhold til de nedenfor givne nærmere Regler, dog at Skatten, der ansættes i Forhold til Tusinde Kroner Ejendomsfkyld saaledes, at mindre Beløb end 100 Kr. ikke tages i Betragtning, ikke uden særlig Lov maa overstige 2 pro mille af Værdien.

Saa længe Hartkornsafgiften til Sognekommunen ikke har naaet 16 Kr. pr. Td., kan Hartkornsansættelsen fremdeles benyttes indtil dette Beløb, men det staar Kommunen frit at anvende Ansættelse til Ejendomsfkyld som ovenfor angivet for Forhøjelse udover Hartkornskattens Gennemsnit for de 3 Lovens Strafftræden nærmest forudgaaende Aar, afrundet til hele Kroner saaledes, at 50 Øre og derover regnes for 1 Kr., og at Beløb under 50 Øre ikke komme i Betragtning.

Under Sagttagelse af de foran fastsatte Maksimumsgrænser for Paaligning paa Hartkorn og Ejendomsfkyld har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov om Landkommunerne's Styrelse m. v. af 6te Juli 1867 § 18, saaledes at Hartkorn og Ejendomsfkyld tages under et. For den ved Lovens Strafftræden tilbagestaaende Del af det løbende Treaar kan der foretages en ny Fordeling af Vigningsbeløbet.

§ 27.

Til Brug ved Vigningen paa kommunal Ejendomsfkyld ansættes Ejendommene til deres Værdi i Handel og Vandel som fri Ejendom uden Hensyn til Tiender, Arvefæstefgifter og alle andre Behæftelser end Skatier og Afgifter til Stat og Kommune samt Servitutter og saadanne Byrder, der indvirke paa Ejendommens Værdi uden at afgive Indtægt for andre. Ved Burderingen medregnes løst og fast Inventar og Driftsmateriel, for Landejendommens Vedkommende tillige Besætning.

For Skove og Plantager ansættes Ejendomsfkylden derved, at den gennemsnitlige Aenindtægt i de sidste 3 Aar multipliceres med 15.

§ 28.

Burderingen finder Sted hvert 3die Aar; dog kan den afgiftspligtige forlange ny Burdering foretagen inden for dette Tidrum, men skal da selv afholde Omkostningerne derved. Den af den afgiftspligtige foranledigede nye Burdering tages i Betragtning fra den 1ste Dag i Hjerdingaaret, efter at Fordringen om Afgiftens ændrede Beregning er fremsat.

§ 29.

Under Vigningen paa Ejendomsfkyld kunne ikke inddrages:

- a. Kirker og de Staten tilhørende kongelige Slotte og Palæer med Tilliggende samt Statens Straffeanstalter, Sindsygeanstalter, Fyranlæg og Fæstningsanlæg.
- b. Selvstændige og ny Skovavlæg, der i de sidste 20 Aar ikke har været anvendte til Skovdrift.